

Moj otrok je premajhen in nemočen, da bi uredil sam

Premalo lastnih problemov rodi nasilne šolarje

V vrtcu in v času osnovne šole so deklice večinoma bolj verbalno nasilne in manipulirajo s svojimi vrstniki, medtem ko dečki bolj uporabljajo fizično moč.

Poglejmo si otrokov prepričanje z vrstnikom. Nima izkušnje, zato ravna pač po čustvih, ki se v tej situaciji razvijejo. Večinoma zelo močna: nemoč, jeza, bes. Preden se je srečal z vrstniki, takih čustev še ni doživel. Otrok dobesedno eksplodira.

Če mu to prinese rezultat, poskusiti tudi pri starših in starih starših, na primer v javnosti. Če domači otroka ne ustavijo, bo poskusil še drugje. Kmalu velja za neprijetnega in nasilnega otroka. Vrstniki se mu izogibajo, ta deklica ali deček pa ima čisto normalno potrebo po druženju z njimi.

Nasilnež je prepričan, da mu v življenju pripada najboljše, to je ja njegova pravica!

Včasih si kaka učiteljica misli, da bo zadrgo rešila tako, da ona določi, s kom bo ta posameznik v razredu v paru.

Če gre za nasilnega dečka, pogosto ob njem pristane najmanj trdna deklica, ki se ne upreti učiteljici.

Ker se ne da urediti po nasilneževih željah, so krivi sošolci in učiteljica. Tako trdi nasilnež in kajpak tudi njegovi starši.

A hitro ni več dovolj dobra za nasilneža, ki ugotovi, da je tam le zato, ker je šibka. Prepričan je, da mu v življenju pripada najboljše, to je njegova pravica! Zato hoče imeti ob sebi druge, uspešne sošolce.

Od razrednega pavlihe do ožigosanosti

Da vsaj kdaj pa kdaj dobi priznanje v obliki nasmeha ali vzklica, začne nastopati kot razredni pavliha. Sošolci mu pri tem pomagajo in hkrati zvrnejo nanj vso krivdo, da pouk ni tak, kot bi moral biti – da Nik ali Marija Eva motita pouk, da oni ostali nič ne slišijo. Postaneta dežurna krivca. To tudi ostaneta, včasih na leta.

Te ožigosanosti se ne moreta znebiti do konca šole. Če zamenjata šolo, jima ta sledi in pogosto prispe še na srednjo šolo že pred njima.

Tudi, ko uspeti spremeniti obnašanje, sta še vedno prva osumljencata. Vrstniki ju krivijo celo za dogodke, ki so se zgodili v šoli na dan, ko ju sploh ni bilo pri pouku!

Od staršev zaščitena sta odraščala v sanjskem svetu brez problemov. Praktično vse je bilo tam, in to takoj. Nista imela izkušenj, kako rešiti vsaj kak problem, saj so se vedno predčasno vmešali starši in urejali zadeve namesto njiju.

Otrok, ki so mu starši omogočali, da se je postopoma in od malega soočal z vse večjimi problemi, bo le redko postal tempirana bomba.

Marko Juhant